

Nr.
van het arrest

Nr. 9006/2621
van het repertorium

Nr. 851 P 2005
van het parket-generaal

urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
geboren te
handelaar,
wonende

op

beklaagde

2.
geboren te
huisvrouw,
wonende

op

beklaagde

beide beklaagden aanwezig en bijgestaan door Mr.
, advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

Te

als eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Vanaf 01/03/1996 tot minstens de dag van de dagvaarding

A/ op het onroerend goed gelegen te , gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van:

- 1 , geboren te op , handelaar, wonende ,
2. , geboren te op , huisvrouw, wonende

Ingevolge aktes van openbare aankoop, respectievelijk d.d. 01/03/1996, akte ontvangen op 14/03/1996, en d.d. 19/08/1996, akte ontvangen op 18/11/1996, beide aktes verleden zijnde voor notaris te

1. - een appartementsgebouw waarvan het gelijkvloers en de tweede verdieping werden ingedeeld in vier appartementen en een bijkomende dakverdieping werd gecreëerd met vier studio's, waardoor de dakconstructie en de buitengevelzichten gewijzigd werden,

in strijd met vergunning van het college van burgemeester en schepenen afgeleverd op 30/1/1987

2. - een loods, bestaande uit metaalplaten, met een oppervlakte van +/- 635 m en een hoogte van +/- 6 m, dienende deels als verkoopsruimte en deels als opslagplaats;

3.- een boogloods, bestaande uit metaalplaat, met een oppervlakte van +/- 196 m, dienende als opslagplaats;

4.- een afdak, bestaande uit hout en doorzichtig kunststofdak, met een oppervlakte van +/- 42 m, dienende als bergplaats;

5. - 10 metalen garageboxen, met een totale oppervlakte van +/- 140 m en een hoogte vooraan van +/- 2,15 m

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben in stand gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand voor wat betreft de loods, de boogloods, het afdak en de garagebox
- het doorvoeren van aanpassingswerken aan het appartementsgebouw zodanig dat op het gelijkvloers vier appartementen, op de eerste verdieping vier appartementen en in de nok twee appartementen kunnen worden toegestaan. Bovendien dient het dak uitgevoerd te worden conform de vergunning van 30/11/1987 met de nodige terrasaanleg,

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 250 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 19-09-2003, nr.

en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 94,15 euro.
De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 14 juni 2005 door beklaagden tegen al de schikkingen met betrekking tot de burgerlijke vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 14 juni 2005 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke onder meer als volgt heeft beslist:

Verbetert en vult de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te ,
Vanaf 1 maart 1996 tot 3 september 2003 (bevel tot dagvaarding), een aantal wederrechtelijk opgerichte constructies in stand te hebben gehouden.

...

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de afbraak de loods, de boogloods, het afdak en de garageboxen én het doorvoeren van aanpassingswerken op het gelijkvloers, de eerste verdieping en de zolderverdieping en dit conform de vergunning van 30.11.1987 onder verbeurte van een dwangsom van € 245 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. , advocaat bij de balie van .

De neergelegde conclusie en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

Het hoger beroep, regelmatig naar vorm en termijn, is ontvankelijk.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Het hoger beroep is beperkt tot de herstellvordering.

Het Hof is derhalve niet gevat met betrekking tot de schuldvraag en een straftoemeting.

2. Nochtans dient vastgesteld dat waar, zoals de eerste rechter terecht vaststelde, de kwestieuze gebouwen sub 1 t/m 4 gelegen zijn in woongebied (gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 3 april 1979), zijnde een niet ruimtelijk kwetsbaar gebied, waarvoor geen strafsanctie meer geldt, de dagvaarding waarbij de herstellvordering aanhangig gemaakt werd dateert van 16 september 2003, d.i. op een ogenblik dat er al geen strafsanctie meer voorzien was.

M.b.t. de herstellvordering

3. M.b.t. de kwestieuze gebouwen sub 1 t/m 4 gelegen in woongebied dient vastgesteld dat de herstellvordering niet tijdig bij de eerste rechter werd aanhangig gemaakt en deze derhalve toen niet bevoegd was en het Hof thans niet bevoegd is om daaromtrent te oordelen bij gebrek aan rechtsmacht.

4. M.b.t. de 10 garageboxen sub 5. dient vastgesteld dat deze gelegen zijn in een parkzone volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 3 april 1979, zijnde een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

5. Beklaagden geven toe dat ze bij de aankoop wisten dat deze 10 garageboxen wederrechtelijk zonder enige vergunning opgericht waren (zie de expliciete vermeldingen in de notariële verkoopakte) en dus volledig op de hoogte waren en zijn van de door hen voortgezette strafbare instandhouding.

De feiten van in standhouding wat betreft deze garageboxen zijn derhalve bewezen en maken een onrechtmatige toestand uit.

6. Bijgevolg dient ingegaan op de herstellvordering desbetreffend van de stedenbouwkundig inspecteur

zoals uitvoerig gemotiveerd in diens vordering tot herstel d.d. 15 februari 1999.

Er is geen reden om deze zaak voor advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid nu voor de hangende zaken geen adviesverplichting bestaat (artikel 198 bis DRO).

7. De herstellvordering is zowel intern als extern wettig en, binnen de beperking van de bewezen feiten, beoogt op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijven.

Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk: in een parkgebied kunnen geen gebouwen worden geduld die enkel zijn opgericht in functie van residentiële bewoning.

8. Nu noch door de stedenbouwkundig inspecteur noch door het college van burgemeester en schepenen een vordering tot meerwaarde gesteld wordt kan het Hof geen andere dan de gevorderde herstelmaatregel bevelen; het bestuur heeft de beleidsvrijheid bij de keuze van de gevorderde herstelmaatregelen doch dergelijke keuze komt niet aan de rechter toe; de stedenbouwkundig inspecteur geeft duidelijk te kennen dat de huidige constructie ter plaatse niet in een parkzone kan worden gedoogd en dat daardoor de goede ruimtelijke ordening ernstig in het gedrang komt; hij geeft hierdoor impliciet te kennen geen meerwaardevordering te willen toepassen, waartoe hij overigens niet verplicht is; het Hof kan derhalve de herstelmaatregel d.m.v. een meerwaardevordering niet ambtshalve bevelen.

9. De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

10. Het volledig herstel in deze zaak houdt in:

- de integrale slooping van de 10 metalen garageboxen met een totale oppervlakte van ongeveer 140 m² en een hoogte vooraan van ongeveer 2,15 m.

11. Gelet op de houding van beklaagden is het gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn

vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Rechtdoende binnen de perken ervan:

Wijzigt het bestreden vonnis m.b.t. de herstellvordering;

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de herstellvordering in zoverre betrekking hebbend op de inbreukmakende gebouwen sub 1 t/m 4;

Verklaart de herstellvordering gegrond in zoverre ze betrekking heeft op de 10 metalen garageboxen met een totale oppervlakte van ongeveer 140 m² en een hoogte vooraan van ongeveer 2,15 m voorzien sub 5;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert de integrale sloop van de 10 metalen garageboxen met een totale oppervlakte van ongeveer 140 m² en een hoogte vooraan van ongeveer 2,15 m, binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de helft van de kosten van beide aanleggen voor zover betrekking hebbend op de herstellvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal

begroot op 92,05 euro, en laat de andere helft ten laste van de Staat.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
VEERTIEN JUNI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier